

dette Forslag uden at komme i Overensstemmelse med den Grundsætning, som man med Hensyn til Belønninger for Pligtophjælpelse maa ansee for den rigtige. Jeg skal derfor stemme for Endringsforslaget.

Thalbitzer: Med Hensyn til det, som den ærede 2den Landstingsmand for Iobe Kreds (Rehmann) udtalte angaaende, at Sagtbetjentene ogsaa selv helst vilde skaane Hunde, som ere af en ædlere Race, da har jeg Erfaring for det. Mødtsatte. De ædleste Hunde ere nemlig i Almindelighed de bedste Sagthunde, men netop derfor ogsaa de farligste, og de ville vistnok ogsaa blive de meest forfulgte. Med Hensyn til den samme ærede Rigsdagsmands Udtalelse, at Sagtbetjentene kunne tage Hundene lige indenfor Portene, og at det da ikke skulde være rigtigt, at vedkommende Betjent fik Opmuntring i en Deel af Mulkten; da troer jeg, at det vilde være vedkommende Eier hærest, at Betjenten optager Hundene snarest muligt; thi er Hunden først indenfor Porten, kan den let komme længere ind i Skoven. Jeg troer derfor, at vort Forslag er i Humanitetens Interesse, og jeg kan ikke see, at der kan være noget Støvende i det.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg kan ikke nægte, at hvis Sagen forterede under mig, saa vilde jeg meget frabejde mig denne Bestemmelse. Jeg vilde sige: jeg skal nok sørge for, at Loven bliver overholdt paa en human Maade i det Hele taget, men dette vil gøres mig langt vanskeliggere, naar der sættes en Præmie for enhver Optagelse. Som ved alle saadanne Politiloves Overholdelse er det Misbrugen, man imødegaaer, men hvad der seer rent af Vandare, det seer man gjenne i Tingene, det paataaler man ikke saa strengt. Jeg maa tilstaae, jeg veed ikke, hvorvidt den Fællesminister, hvorunder Anliggendet hører, deler i sin Henseende min Anskuelse; men jeg maa dog antage det, da han har billiget den Form, hvori Loven foreligger. Jeg tvivler alligevel ikke paa, at Loven, selv naar Forslaget bliver vedtaget, vil findes meget antagelig, men det er dog vistnok en Betenkelighed for vedkommende Ad-

ministrations. Det forekommer mig, at den overordnede Bestyrelse nok vil vide at indskræppe Vedkommende at iagttage Humanitetens Forbringer, da det er en Selsfølge, at man ikke paa nogen Maade kan ønske at gjøre denne Lov forhadt af Publikum.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

§ 2 udgaae Ordene: „enhver løsgaaende Hund, de træffe“. Istedet sættes: „løsgaaende Hunde, som de træffe“. Vedtoges med 24 Stemmer mod 7.

Som en Følge af denne Afstemning maa 2den Passus af Paragraphen Ordene „Streifer den“ rettes til „Streifer Hundens“.

2) Forslag af Samme til samme Paragraph:

Til Paragraphen tilføies til Slutning, som et eget Afnit: „Bliver den optaget, tilfalder vedkommende Betjent 2 Rd. af den ovenfor i § 1 bestemte Bøde“. Vedtoges med 20 Stemmer mod 11.

3) Lovudkastets § 2 med den vedtagne Forandring saalydende:

„De Kongelige Sagt- og Førstbetjente have at optage løsgaaende Hunde, som de træffe indenfor Hegnet af Jægersborg Dyrehave. Streifer Hundens omkring udenfor Veiene og Spadseregangene og lader den sig af denne eller af andre Grunde ikke optage, skal det være de fornævnte Betjente tilladt at nedskyde den.“ Vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Forslag af Udvalget til § 1:

Ordene: „til Politikassen og“ gaae ud, og istedetfor disse sættes: „som med den nedenfor i § 2 bestemte Indskrænkning tilfalder Politikassen, og bør han“. Vedtoges med 36 Stemmer.

4) Lovudkastets § 1 (see Anh. A. Sp. 1071) vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.